

Πέρα από το ύψος των επίσημων ανακοινώσεων, είναι πάρα πολύ δύσκολο να πιστούμε ότι η ποδοσφαιρική αναμέτρηση της Παρασκευής ανάμεσα στην Ελλάδα και την Γερμανία είναι μόνον ένα αθλητικό γεγονός.

Δηλαδή οι 11 Έλληνες παίκτες που θα βγούν στο χλοοτάπητα του Arena Gdansk, οι τρεις ακόμα που ενδέχεται να χρησιμοποιηθούν και το σύνολο το πάγκου δεν θα έχουν κάποια ιδιαίτερη φόρτιση;

Δηλαδή οι 4.500 Έλληνες που θα βρεθούν στις κερκίδες, αλλά και τα εκατομμύρια που θα τον παρακολουθήσουν τηλεοπτικά, θα αντιμετωπίσουν τον αγώνα με την ίδια συμπεριφορά, σαν να παίζαμε π.χ. με την Πολωνία;

Δηλαδή την ώρα που θα παιανίζουν οι στίχοι του Σολωμού το βραδάκι της Παρασκευής πριν το εναρκτήριο σφύριγμα και θα ακουστεί εκείνο το: «και σαν πρώτα ανδρειωμένη, χαίρε, ω χαίρε, Ελευθεριά!» θα είναι πάλι το ίδιο;

Δηλαδή αν, λέω Αν, κερδίσει η Ελληνική ομάδα θα είναι σαν μια οποιαδήποτε νίκη;

Η απάντηση σε όλα τα ερωτήματα είναι: Προφανώς **Όχι**.

Είναι ένα παιχνίδι ιδιαίτερης σημασίας και βαρύτητας. Είναι ένα παιχνίδι που η Γερμανία

είναι το αδιαφιλονίκητο φαβορί και η Ελλάδα το απόμακρο αουτσάιντερ. Όχι μόνον διότι οι Τεύτονες έχουν μια βαριά παράδοση, αλλά κυρίως διότι διαθέτουν τεράστια υποδομή, πελώρια δεξαμενή και πλούτο. Αντίθετα, η Ελλάδα, έχει ένα πρωτάθλημα χαμηλότερης ποιότητας, σημαδεμένο με πρόσφατα σκάνδαλα, πνιγμένο σε αλλοδαπούς παίκτες δεύτερης διαλογής (ενδεχομένως θετικό για συλλογικό επίπεδο αλλά εξαιρετικά αρνητικό σε επίπεδο Εθνικής), καθώς και ένα σκηνικό όπου ελάχιστες ομάδες δεν έχουν σοβαρά οικονομικά προβλήματα.

Επίσης, από το Μάιο του 2010 και μετά, όταν η πεφωτισμένη Ελληνική ηγεσία, αιχμαλωτίστηκε στους όνυχας του Δ.Ν.Τ. και της Ε.Κ.Τ. ο αντιγερμανισμός είναι ένα μέγεθος που ολοένα και μεγαλώνει. Κατά πολλούς δικαίως. Είναι και οι μνήμες από τον προηγούμενο αιώνα που δεν μπορούν να σβήσουν, αυτό το μόνιμο, αγιάτρευτο, βαθύ τραύμα το οποίο σε συνδυασμό με τα σύγχρονα βάσανα, μοιραία τροφοδοτούν τον αντιγερμανισμό.

Συνεπώς δεν είναι ένα οποιοδήποτε παιχνίδι για αυτό και απαιτείται προσοχή. Όχι μόνον ποδοσφαιρική, αλλά φίλαθλη και κοινωνική. Είναι μια πρώτης τάξεως ευκαιρία να δείξουμε τον καλύτερο εαυτό μας. Να μην γιουχάρουμε στον ύμνο της αντιπάλου, να μην προκαλέσουμε. Ως φαβορί η Γερμανία προσέχει τις κινήσεις της. «...Έχω δώσει το λόγο μου (στην καγκελάριο) πως δεν θα κάνουμε καμία πολιτική δήλωση εν όψει του παιχνιδιού με την Ελλάδα και ξέρετε καλά πως θα τον τηρήσουμε, διότι γνωρίζετε την καλή σχέση που έχω μαζί της»,
επεσήμανε σε πρόσφατες δηλώσεις του ο Γερμανός τεχνικός Γιόακιμ Λεβ, ο οποίος στη συνέχεια έπλεξε το εγκώμιο της Ελληνικής ομάδας.

Τι σημαίνει αυτό; Ότι αποφεύγουν να ερεθίσουν, θέλουν ένα παιχνίδι ήσυχο, όπου με την τεχνική ανωτερότητά τους θα επικρατήσουν χωρίς απώλειες, δίχως προκλήσεις. Αθλητικό και ευφυές, διότι γνωρίζουν καλά πως αν το παιχνίδι μεταβληθεί σε ροντέο, φαβορί και αουτσάιντερ εξισώνονται. Στην τακτική αυτή πάντως, δεν συμπορεύεται η γερμανική εφημερίδα Bild που ανάμεσα σε άλλα γράφει: *«Φτωχοί Έλληνες, είστε το επόμενο θύμα. Καμία βοήθεια από τον Λεβ για να σωθείτε»* ε

νώ το προχωρά ακόμα περισσότερο γράφοντας:

«στα ΑΤΜ έχετε τα λεφτά μας»

. Την επόμενη μέρα, κατεβάζοντας ακόμα πιο χαμηλά το επίπεδο αντιπαράθεσης θα γράψει για τον Γιώργο Σαμαρά:

"τι γλειώδης τύπος. δεν είναι μόνον ένας από τους καλύτερους έλληνες παίκτες, αλλά και ένας από τους πιο αυθεντικούς. Ο ύψους 1.92 παίκτης βάζει πριν τα παιχνίδια στα μαλλιά του κρέμα που γυαλίζουν τα παπούτσια."

Αν, λέω Αν, το μεσονύκτιο της Παρασκευής προς το Σάββατο μας βρει νικητές θα είναι μια ισχυρή παυσίπονη δόση. Δεν θα μας λύσει τα προβλήματα, δεν θα βρουν εργασία οι άνεργοι, δεν θα μας αυξήσει τους μισθούς, τις συντάξεις, δεν θα γίνει το νερό κρασί, αλλά θα μας χαρίσει ένα πλατύ χαμόγελο, μια μεγάλη, άγρια χαρά.

Αν πάλι μας βρει ηττημένους, ας συμβεί με τρόπο έντιμο, αθλητικό και αντάξιο της ιστορικής μας παράδοσης, ας μην παρασυρθούμε σε ακρότητες, ας μην χάσουμε το δικίο ή έστω την αίσθηση της όποιας αδικίας που υφιστάμεθα και την νοιώθουν για μας, αρκετοί σε όλο τον κόσμο.

Σε κάθε περίπτωση οφείλουμε να παραμείνουμε σοβαροί, να μην δείξουμε συμπλέγματα, να μην αναλωθούμε σε εθνικιστικές κορώνες, να μην δώσουμε δικαιώματα, να παραμείνουμε ψύχραιμοι, δίχως κραυγές και "σκισίματα σαρδελών". Το εθνόσημο μας τυγχάνει εκείνο με τη βαρύτερη ιστορία στην Ευρώπη. Ας το τιμήσουμε με την ανάλογη ποιότητα.